

Caribisk transatlantisk cruise marts 2012

Costa Mediterranea ved St. Martin

Costa er i knibe efter Costa Concordia's forlis i februar ved Italien og Costa Allegra's generatorhavari i Det indiske Ocean – den måtte trækkes i land af en fransk fiskerbåd, og ingen fik varm mad eller havde fungerede toiletter i 3 dage. Derfor sænkes priserne, og tilbuddene øges – og vi takkede ja til et cruise til 9208 kr. For det fik vi fly til Milano, overnatning, fly til Guadeloupe, caribisk cruise i 1 uge, kahyt med stor balkon, transatlantisk tur i 1 uge, og fly hjem fra Milano.

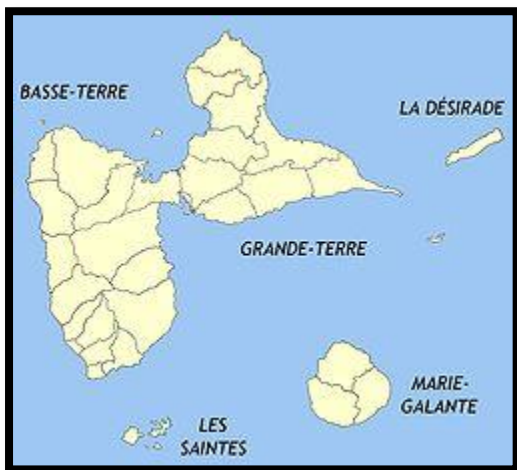

Rejsen startede søndag d. 4. marts, hvor jeg tog S-tog og Metro til lufthavnen, mens Karin kørte med

Michael. Vi mødtes i Priority Pass loungen, hvor vi fik lidt frokost, og hilste på en gammel kollega – Inger – der var på vej til Gällivara for at vikariere. SAS-flyet til Milano var fuldt booket, og vi så mange, der ligesom os skulle på cruise.

Vi skulle overnatte på Sheraton Hotel i Terminal 1 – en stort moderne hotel i funktionalistisk stil med 433 værelser. Vi gik over og spiste pasta i lufthavnsbygningen, hvor prisen var 66 % mindre end i hotellets restaurant. Hotellets morgenmad var OK. Hotellets concierge ville have 9 euro for at sende 3 breve, mens Postkontoret i terminal 1 tog 3,90 euro. Vi checkede ind til et chartret Alitalia-fly sammen med lutter cruise-gæster, og bagagen blev mærket direkte til Costa Meditarrenea. Efter sikkerhedscheck og paskontrol slog vi os ned i Priority Pass Loungen og fordrev ventetiden. Vi havde Karins nye computer med, og kunne checke Internettet, og starte dagbogsberetningen. Vi havde af en eller anden grund fået for os, at vort fly skulle afgå 16,55 og vi sad rigtigt og slappede af, mens loungen tømtes for mennesker. Pludselig kom Karin ud fra toilettet, og sagde, at der på

boardingkortet stod 14.55 som afgangstid – og da var klokken 14.50. Vi fik ekstrem fart på ned til Gate B 10, og gik som nogle af de sidste ind i flyet, men havde vi snorket lidt længere, kunne rejsen have endt dér for os.

Alitaliaflyet gik ud over Zürich og Paris mod Atlanten, og der var perioder med turbulens, og vi så hvide skumtoppe på havet. Turen tog ca. 10 timer, og der er 5 timers tidsforskel, så vi landede i Guadeloupes hovedstad Pointe-a-Pitre kl. 18.30. Lufthavnsbygningen var ganske moderne, og vi blev modtaget med caribisk musik fra et steelband. Fra luften så jeg den kanal, der skiller Basse-Terra fra Grande-Terre. Guadeloupe er 1628 km² stort,

og der bor ca. 400.000 mennesker. Columbus navngav øen i 1493. England forsøgte nogle gange at overtage øen, og i 1813 havde Sverige øen i 15 måneder som et resultat af en britisk-svensk alliance. Slaveriet blev ophævet i 1848 på initiativ af Victor Schoelcher. Saint Martin og Saint Barthélemy blev frigjort fra Guadeloupe i 2007.

I 2006 var GDP per capita 21.780 \$, og økonomien baseres på turisme, landbrug, let industri og service. 83 % af turisterne kommer fra Frankrig, 10 % fra resten af Europa og kun 4 % fra USA. Bananer har afløst sukkerrør som vigtigste afgrøde. Thomas & Henriette og Fred & Rikke var på ferie på Guadeloupe med Susanne for mange år siden

Vores bagage var mærket, så den gik direkte fra Milano til vor kahyt. Det tog 1½ time at nå fra Guadeloupe Airport frem til vor kahyt for os selv – der var masser af mennesker, som skulle fragtes til havnen i bus, fotograferes, identitetcheckes, udfylde helsedeklaration, etc. Vi fik lidt mad i cafeteriet på 9. dæk, hilste på vor cabin steward Roda fra Phillipinerne, og deltog i sikkerhedsøvelsen kl. 22.45 – svarende til kl. 03.45 dansk tid. Og så sov vi godt.

Vores kahyt var stor og rummelig, og med en stor balkon, hvor der er 2 altanstole, bord og liggestol. Den ligger styrbord – til højre – og vi regner derfor med at få sol sydfra, når vi krydser Atlanten. Vi bor lige over en af de store røde redningsbåde. Der var let bølgegang om natten.

Tirsdag var vi tidligt oppe, spiste frokost på 9. sal, og gik på opdagelse på skibet. Det er stort og opulent dekoreret i veneziansk pseudobarok ”slotsstil” – man kunne også få associationer til et 1700-tals luksusbordel. I Piazza Casanova-baren hang nøgne marmorengle med bagdelen ned fra loftet. Etagerne og lokalerne har navn efter græske og romerske guder. Vi bor i kahyt 6283 på Narcissus dækket. Vi lå en time i et par solstole på 9. dæk, det var varmt - 27°, og der blæste en frisk vind. Martin gik 10 omgange på 9. dæk på 1 time – hver omgang var på 660 skridt. Vi deltog i

en historisk quiz uden større succes, og vi spiste frokost. Og så gik vi i land i Fort-de-France på Martinique. Øen ligner de andre caribiske øer, vi har set, med højdedrag med tropisk bevoksning. Der er også et tydeligt fransk præg over øen. Vi gik til centrum, så frugtmarkedet, domstolsbygningen, Fort St. Louis og den gamle jernkirke. Der var nogle flotte viftepalmer og brødfrugtræer. Vi fik et par fadøl på strandpromenaden, og gik tilbage til skibet, så det blev nok til 2 timers promenade. Derefter sov Karin til middag, og jeg læste i Jussi Adler-Olsens ”Kvinden i buret”.

Aftensmaden spiste vi ved et 10-personers bord i Restaurant degli Argentieri. Vi hilste på par fra Helsingør, fra Albertslund og fra Charlottenlund. Vi holdt os til mineralvand. Efter middagen så vi en koncert med en violinist og en pianist i Osiris Theatre, der er dekoreret i ægyptisk stil. Vi gik til kahytten kl. 21, og ville se afsejlingen fra Fort-de-France kl. 22.

Skibet er ganske fuldt, og gennemsnitsalderen er høj. Vi har talt med mange, der har købt rejsen på tilbud. Et svensk par var kommet fra Stockholm via Zürich til Rom, og havde overnattet inden turen med charterfly til Guadeloupe. Mange har vist været på mange cruiseferier tidligere, et par fra Kokkedal havde allerede købt deres næste cruise ved Hawaii næste sommer. Jeg havde lidt ondt i lænderyggen, og forsøgte at træne det væk ved passende aktivitet.

Napoleons hustru – kejserinde Josephine Bonaparte – voksede op på La Pagerie, en slavefarm nær Les Trois Ilets, der ligger over bugten fra Fort-de-France. Og længere sydpå ligger Diamond Rock, som englænderne i 1804 udstyrede med kanoner som et krigsskib, og kaldte det HMS Diamond Rock. I parken i Fort-de-France står en statue af Josephine, der jævnlig mister hovedet – som den lille havfrue.

Martinique er 1128 km², og Columbus var i 1502 den første europæer, der besøgte øen. Den har været fransk siden 1635 bortset fra korte perioder med britisk okkupation. Vulkanen Mount Pelée ødelagde Saint-Pierre i 1902. Martiniques økonomi baseres på handel, turisme, landbrug og let industri. Der må årligt overføres store tilskud fra Frankrig. Der eksisterer stadig en lokal overklasse på omkring 5000 personer - Béké-folket – der

nedstammer fra de første franske og britiske udvandrere. Der er højere levestandard på Martinique end på andre caribiske øer, og man har over 400 restauranter, heraf mange af høj klasse. Karin har fotograferet fra frugttorvet på Martinique og den gamle jernkirke.

Saint Martin er en meget lille ø på kun 87 km² stor og er delt mellem Frankrig og Holland i forholdet 60/40.

Befolkningen er på ca. 75.000, hvor der bor flere på den hollandske side end på den franske. Prinsesse Juliane International

Airport byder på nogle spektakulære indflyvninger lige over badegæsterne på stranden.

Costa Meditarrenea lægger til i Philipsburg, og hovedbyen på den franske side hedder Marigot. Karin boede for en del år siden på Pelican Bay Ressorst sammen med Ida – vi kunne se området fra skibet.

Columbus navngav øen d. 11. november 1493. Øen har været delt siden 1648. Den franske side har nudiststrande og gode tøjbutikker, den hollandske side har kasinoer og natteliv, og overalt er der mange gode restauranter.

Den flotte strand ved Philipsburg på St. Martin

Vejret har indtil nu været dejligt caribisk med blå himmel, en luftig brise og temperaturer op mod 30°. Vi nyder udsigten fra vores balkon – i nat passerede et fuldt oplyst cruiseship. På St. Maarten fik skibet brændstof på, og rygning udendørs var forbudt i den periode.

Vi spiste frokost i skibets hovedrestaurant, og drog derefter i land. Vi valgte at tage en vandbus fra cruiseterminalen til Philipsburg, som viste sig at være en meget charmerende turistby langs en pragtfuld strand med klart blåt vand. Flagene i havnen var på halv stang, for en arbejder på havnen havde været ude for en ulykke. Vi så Holland House, hvor Karin havde boet med Ida for 20 år siden. Meget var ændret siden da. Vi brugte ½ time på en Internetcafé, og var på posthuset og sende 11 postkort. Vi sad en stund på baren ”The Pirate” på strandpromenaden, hvor Karin fik en frozen Margaritha, og jeg fik en Carib Beer. Nogle turister lærte at køre på Segway. Så sejlede vi igen med vandbussen, og inden vi gik ombord i Costa Meditarrenea, fik vi en kop kaffe og en is på kajen, hvilket var alt for dyrt. Der lå 2 andre cruiseships i havnen – en fra Celebrity Cruises og en fra Princess Cruises. Et steelband spillede på kajen. Der var mange diamant- og smykkehandlere i byen, og nogle solgte tanzanit – vi forstår ikke, at nogle vil købe det efter at vi har læst Jakob Ejersbo’s Afrika-trilogi om Liberty, hvor tanzanit-minerne ligger. Vores romflaske, som vi købte for 5,5 \$, blev ikke taget i skibets sikkerhedskontrol. Karin har taget sine hjemmelavede CD’er med, så vi kan hygge os med musik i kahytten. Ved middagsbordet afslørede det, at min borddame er mor til Jeanet Jørgensen, som i mange år var anæstesisygeplejerske på Kalundborg sygehus. Om aftenen var der danseshow ”Under Caribbean Stars” ved pool-dækket, og der var demonstration af fantasifulde udskæringer af frugter. I dag fik vi tilmeldt os Costa Club, så nu får vi en fin frugtkurv i kahytten.

Tortola er den største og mest befolkede ø i de britiske Jomfruøer, Tortola er 55 km², og der bor 24.000 mennesker. Pga. af øernes store antal navngav Columbus dem Jomfruøerne efter den hellige Ursula og hendes 11.000 jomfruer. Pirater som Blackbeard og Captain Kidd var de første permanente beboere på øen. Tortola ligger nær en zone for jordskælv, og de er hyppige. Hovedbyen hedder Road Town, og man lever af finansielle services, og øens beboere er ganske velstående. Øen er under britisk flag, men man bruger \$ som valuta. Karins foto viser et typisk ældre caribisk hus.

I dag var det torsdag, og vi oplevede en flot solopgang over et azurblåt hav, mens vi sejlede forbi mange små klippeøer. Endnu har vi kun haft dejligt vejr, sol, blå himmel, lidt blæst og temperaturer op mod 30°. Vi forlod St. Martin ved midnat, og lagde til i Road Town på Tortola kl. 9 i dag, og sejlede igen kl. 18.00. I dag er det den internationale Kvindedag. Jeg læste i nat ”Kvinden i buret” færdig.

Costa Meditarrenea er 292 meter langt, 32 meter bredt og har kapacitet for 2680 passagerer og 897 besætningsmedlemmer. Der er 12 etager. Der er ca. 1800 passagerer med på dette cruise. Der er personale fra over 70 nationer, og passagererne kommer også fra mange forskellige lande. Skibet er bygget i 2003 på et finsk værft. Det er indregistreret i Italien. Hver aften får vi skibets nyhedsblad ”Costa Today” med information om dagens aktiviteter. Dress code indtil nu har været ”casual tropical” eller ”informal”.

Vi gik i land efter morgenmaden, og måtte kortvarigt søge ly for en regnbyge i en souvenirbutik. Men der var kort afstand ind til centrum af

den lille by. Vi så nogle regeringsbygninger, og drak kaffe i Island Roots Café, der var indrettet i det gamle toldhus – et meget beskedent hus. Vi passerede en souvenirbutik, som hed ”Little Denmark”. Vi kiggede ind i et museum, der belyste øens historie som sukker- og bomuldsproducent – Sugar Works Museum. Og så var vi i den lokale botaniske have, hvor der var tropiske vækster, skildpaddedyr og et imponerende banyan-træ. I alt gik vi i 2½ time, og var godt trætte, da vi nåede tilbage til skibet. Vi spiste igen frokost i skibets hovedrestaurant, og fik et bord ved vinduet i agterstaven.

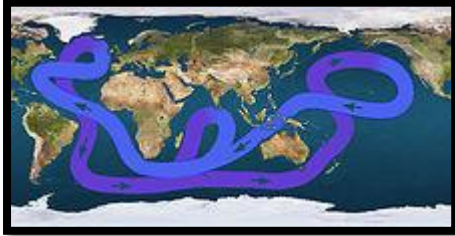
British Virgin Islands udgøres af over 50 øer, og man kører i venstre side. Man kan se over til St. John, der var dansk i rigtig gamle dage. Tæt på Tortola ligger også Peter Island med Deadman’s Bay og den lille ø Dead Chest, som havde betydning for Robert Louis Stevenson, da han skrev ”Skatteøen”. Alle de caribiske øer er ganske kuperede tidligere vulkanske øer. Der ligger spredte villaer op af bjergsiderne, og bevoksning er lav og virker tør. Og der er mange flotte lystyachter.

Inden vi afsejlede i en flot solnedgang, deltog vi i 2 quiz om almene spørgsmål og om sproglige vendinger (God dag på 30 sprog). Vi så biblioteket, squok club for de 3 – 11-årige, kapellet med 32 siddepladser (der er daglig messe), Club Medusa (en eksklusiv restaurant), lokalet for alle bridge-spillerne, og vi hørte lidt Karaoke i Isolabella lounge helt foran i skibet på 1. dæk. Karin ringede på mobiltelefonen til Michael. I dagens løb har der været redningsøvelse for besætningen, hvor de har hejst redningsbåde ned. Jeg følte min meget træt, så vi gik i seng kl. 21 lige efter middagen, og vi sov non-stop i 9 timer.

Antigua betyder gammel, og navnet er givet af Columbus efter Santa Maria de la Antigua katedralen i Sevilla. Den er 281 km² stor, og der bor 88.000 mennesker. Største by er St. John, og vigtigste seværdighed er English Harbour med Nelsons Dockyard. Man lever af turisme, landbrug til hjemmemarkedet, man har et par institutioner til lægeuddannelse – The University of Health Sciences Antigua og American University og Antigua. Man har også nogle internetbaserede gamblingfirmaer, og en del kendte mennesker har ejendomme på øen. Eric Clapton har oprettet et center for misbrugsbehandling. Awarak indianerne blev afløst af Carib-folket, inden europæerne erobrede øen. I 1632 slog en gruppe englændere sig ned på Antigua.

Jeg var oppe kl. 6, og kunne nyde det rolige hav og fuldmånen fra vor balkon. I det fjerne ses konturerne af en ø – mon ikke det er Antigua, hvor vi lægger til kl. 8? I dag valgte vi for første gang at spise morgenmad i restauranten, hvor der er en kombination af buffet og servering af tjenere. Vi gik en kort tur i land, og fik sendt e-mail fra en Internet-café, men jeg var lidt slatten og blev i kahytten. Jeg havde 38,3° i temperatur. Karin gik op og tog solbad på dækket. Der er 2619 sømil til Tenerife, og hver nat dertil skal vi sætte uret 1 time frem. Personalet pudsede alle skibets vinduer i

dag. Jeg valgte at tilbringe meget af dagen i kahytten, og Karin hentede frokost til os, som vi spiste på balkonen med udsigt til Silversea's "Silver Spirit". Om eftermiddagen havde jeg 38,9°, så Karin gik alene til Captains Cocktail Party og Gala Dinner. Ved Antigua så vi en delfin, og Karin havde også set flyvefisk. Søen så rolig ud, men der var dønninger, så skibet rullede en del.

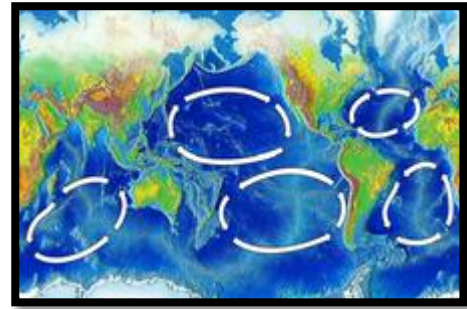

højderyg. Ovenstående kort viser den thermohaline cirkulation. Violet viser de dybe havstrømme, mens blå viser overfladehavstrømme. Kortet til højre viser Coriolis effekten, der får vand på den nordlige halvkugle til at cirkulere med uret, mens det på den sydlige halvkugle cirkulerer modsat uret.

Atlantehavet dækker 22 % af Jordens overflade. Navnet refererer til den græske mytologi – Atlas's Hav.

Gennemsnitligt er dybden 3926 meter, og det dybeste sted ved Puerto Rico er 8380 meter dybt.

Havet deles af den Midtatlantiske

Nogle historiske noter vedr. Atlantehavet:

- Omkring 980 – 982 opdager Erik den Røde Grønland, som geologisk og geografisk er en del af Amerika.
- I 985 eller 986 er Bjarni Herjólfsson den første europæer, som ser Amerika. Men han gik ikke i land.
- I år 1000 var islændingen Leif Eriksson den første europæer, som satte fødderne på nordamerikansk jord ved Canadas østlige kyst dvs. Newfoundland og Labrador. Han kaldte det "Vinland", og det er dokumenteret i de islandske sagaer.
- Omkring år 1000 anførte Thorfinnr Karlsefni et forsøg på bosættelse i Nordamerika, men de blev drevet bort af indfødte. De var 160 i gruppen, og Thorfinnr's søn Snorri Thorfinnsson blev den først, som blev født i Amerika af europæiske indvandrere.
- I 1419 og 1427 når portugisiske skibe til henholdsvis Madeira og Azorerne.
- I perioden fra 1415 til 1488 sejler portugisiske skibe langs Afrikas kyst og når frem til Kap det Gode Håb.
- I 1492 går Christopher Columbus i land på San Salvador i Bahamas..
- I 1500 når Pedro Álvares Cabral til Brasilien.
- I 1524 udforsker den italienske opdagelsesrejsende Giovanni da Verrazzano Amerikas østkyst.
- I 1764 sejlede William Harrison på HMS Tartar, og den rejse blev basis for længdegradssystemet.
- I 1858 lagde Cyrus West Field det første transatlantiske telegrafkabel, som hurtigt svigtede.
- I 1865 lagde Brunel's skib SS Great Eastern det første succesfulde transatlantiske telegrafkabel.
- I 1896 blev Frank Samuelson og George Harbo fra Norge de første, som roede over Atlanten.
- 15. april 1912 sank RMS Titanic efter at have ramt et isbjerg. Over 1500 mistede livet.
- I 1914–1918 fandt det første slag om Atlanten sted.
- I 1919 bliver det amerikanske NC-4 det første seaplane som krydser Atlanten – dog med stop på mange øer undervejs.
- Senere i 1919 flyver et britisk aeroplane med piloterne Alcock and Brown den første non-stop transatlantiske flyvning fra Newfoundland til Irland.

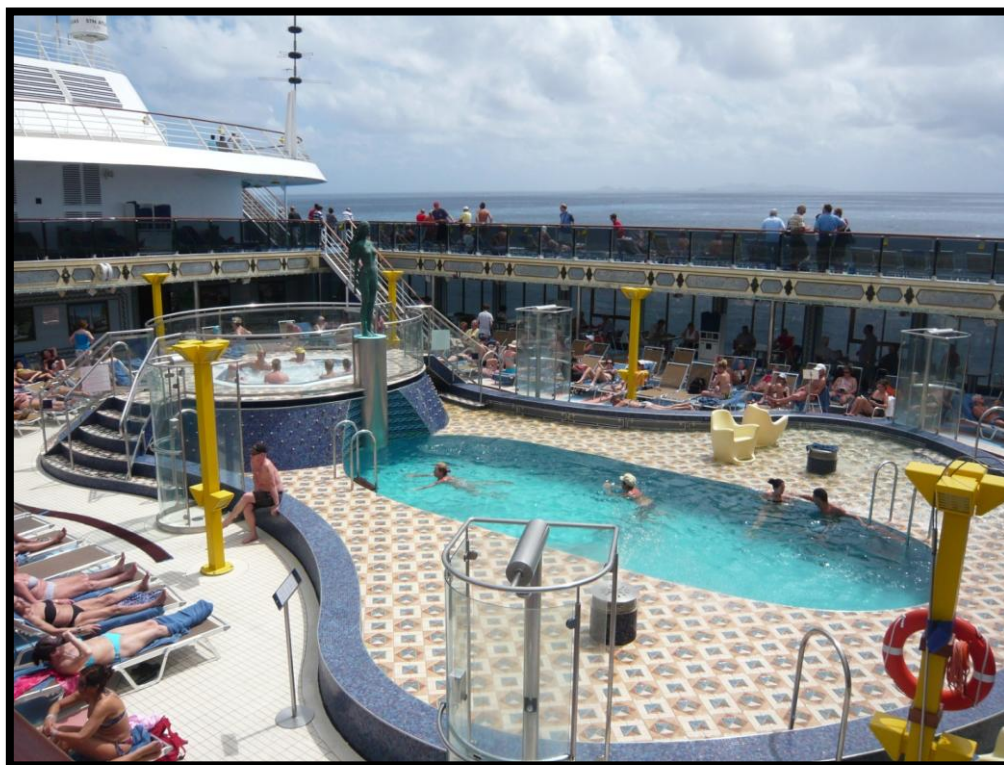
- I 1921 er englændere første til at krydse Atlanten i et luftskib.
- I 1922 var Sacadura Cabral og Gago Coutinho de første, som krydsede Sydatlanten i et luftskib.
- I 1927 foretog Charles Lindbergh den første solo non-stop transatlantiske mellem New York og Paris.
- I 1932 blev Amelia Earhart første kvinde, der fløj over Atlanten.
- I årene 1939–1945 fandt The Second Battle of the Atlantic sted. Op mod 3,700 allierede skibe blev sænkede, hvilket kostede 783 tyske U-både.
- I 1952 var Ann Davison den første kvinde, der alene sejlede over Atlanten.
- I 1965 krydsede Robert Manry alene Atlanten non-stop i en 4,05 meters sejlbåd, der hed "Tinkerbell".
- I 1969 og 1970 foretog Thor Heyerdahl ekspeditioner over Atlanten i papyrusbåde. Det lykkedes ham at komme 6100 km fra Marokko til Barbados på 2 måneder med Ra II i 1970
- I 1975 sejlede Fons Oerlemans over Atlanten på 82 dage på en hjemmelavet tømmerflåde.
- I 1980 blev Gérard d'Aboville den første, som roede over Atlanten.
- I 1984 sejlede 5 argentinere på en 10 meter lang tømmerflåde fra de canariske øer til Venezuela.
- I 1994 blev Guy Delage den første, som svømmede over Atlanten med hjælp af et kickboard.
- I 1998 svømmede Benoît Lecomte som den første over Atlanten.
- I 1999 roede Tori Murden 4,767 kilometer på 81 dage og blev den første kvinde, der krydsede Atlanten i robåd fra Canarieøerne til Guadeloupe.

Lørdag fortsatte den transatlantiske sejlads med en fart på 19,3 knob. Havet var roligt, og vi kunne nyde dagen på vor balkon trods en kraftig vind. Havet havde ved Antigua de flotteste lyseblå nuancer, men Atlanterhavet er nærmest sort eller meget mørkeblåt. Der tilbydes nu en 3 timers rundvisning på skibet for 65 euro. Til morgen havde jeg 38,3°, men følte mig lidt bedre. Vi spiste morgenmad i hovedrestauranten. Karin syntes ikke, at der havde været noget særligt ved kaptajnens cocktail party – Kaptajn Orazio D'Aita havde holdt en lille tale. Men ved Gala-middagen var der en hyggelig stemning ved vores bord. Der tilbydes, at man kan få sin hjemlige avis – de har tilgang til over 200 aviser. Vi deltog i en quiz om gastronomi, og så animatorerne igangsætte gruppedans på pooldækket. Og så var vi til middag i den store restaurant. Aftenen var dedikeret til "Arabian Night" med undervisning i mavedans.

Søndag fortsatte det nogenlunde rolige vejr, der i "Today" blev kaldt "slightly rough sea". Der blev også beskrevet den historiske baggrund for sømilen, der er på 1,852 meter. Vi havde døren til balkonen åben næsten hele dagen. Vi var til quiz om historie og geografi om formiddagen, og til en quiz for engelsktalende om eftermiddagen med værten Gary. Middagen var igen hyggelig med vore 6 bordfæller, og om aftenen var der cirkus-show i teatret og salonerne. Tusindkunstneren Alex Carroli underholdt med sit Circus Carolix. Han fik 4 tilskuere op på scenen, og aktiveret som musikere, hvilket var meget morsomt. Skibet sejlede om aftenen med

lyskæderne tændt, og der var taget meget vand ud af poolerne, fordi det skvulpede for meget over. Vi krydsede Krebsens Vendekreds i dag.

Mandag fortsatte vejret uændret med lette rulninger af skibet. I dag kan vi få et certifikat på, at vi har krydset Krebsens Vendekreds, og altså er kommet ind i den tropiske zone. Vi sover utrolig godt, hvilket vi tilskriver en dejlig seng og dyne. Og vi synes godt om at spise morgenmad i skibets hovedrestaurant, de har en fin buffet med meget god frugtsalat og så bestiller man á la carte efter ønske. En af vore spisevenner har fået nogle store røde pletter på halsen, og havde opsøgt skibets doktor, og fået diverse salver og medikamenter. Konsultationen + medicin havde kostet 75 \$. Det virker som om underholdningsprogrammet udvides daglig. Man skal passe på ikke at gå forkert, så man havner hos kortspillerne, honey mooners, over 60's get-together and make new friends, diverse danselektioner – merenque, rumba, tango, bolero, salsa, mambo no. 5, etc. eller kursus i italiensk eller i at lave papirblomster eller folde servietter. I aften bydes på showet "I have a dream...". Det er talenter fra besætningen, som optræder.

Atlantehavet imponerer – i dag er havet blå så langt øjet rækker, og vi har endnu ikke set andre skibe eller fisk. Mange tilbragte dagen i solstolene på øverste dæk. Vi spiste i dag frokost på 9. dæk, og fik bl.a. en dejlig fetasalat. I tv i kahytten kunne vi se informationsfilm om skibet og dets position, kamerabilleder foran og bagud i forhold til skibet, reklamer for udflugter, og en spillefilm med Bruce Willis, Morgan Freeman og John Malkowich – den hed "Red" dvs. Retired Extremely Dangerous! I aften købte vi for første gang på dette cruise en flaske rødvin til middagen og gemte det halve til i morgen. Der er ikke særlig mange, der spiller i kasinoet, og vi synes heller ikke, at folk køber særlig mange drikkevarer. Besætningens talentshow var godt. Der er 13 barer, og mange af dem har levende musik. Der er en del rygere ombord, og undertiden mærker man røglugt. Der er hver dag demonstration af gastronomiske lækkerier.

Tirsdag var vejret uændret med blå himmel, en del blæst og relativt roligt hav. Om morgenen var det tåget over havet. I går aftes blev Karin færdig med "Kvinden i buret". Jeg er i gang

med at læse "Nelson – The Immortal Memory" af David og Stephen Howarth. I den fortælles, at han 22 år gammel måtte flyttes hjem til England fra Caribien. Det var på HMS Lion i 1782. Han var meget syg af gul feber, malaria, diarré, etc. Turen over Atlanten tog 80 dage for skibet pga. kraftige storme. Han opholdt sig i flere perioder som ung i Caribien, og fandt også sin hustru der – Fanny Nesbit fra Nevis.

I går aftes fik vi skriftlig invitation til cocktailparty med kaptajnen – det er for medlemmer af Costa Club. Vi spiste frokost fra selvbetjeningsrestauranten på 9. sal – de har fint udvalg i salat. Om eftermiddagen deltog vi i et par quizzer, hvor vi dannede hold med et engelsk-dansk par fra Havnsø. Når italienerne leder quizzen, bliver følelserne intense, og der diskuteres livligt. Vi tog eftermiddagskaffen med ned i kahytten, inden vi klædte om til cocktailparty. Teatret var fuldt af

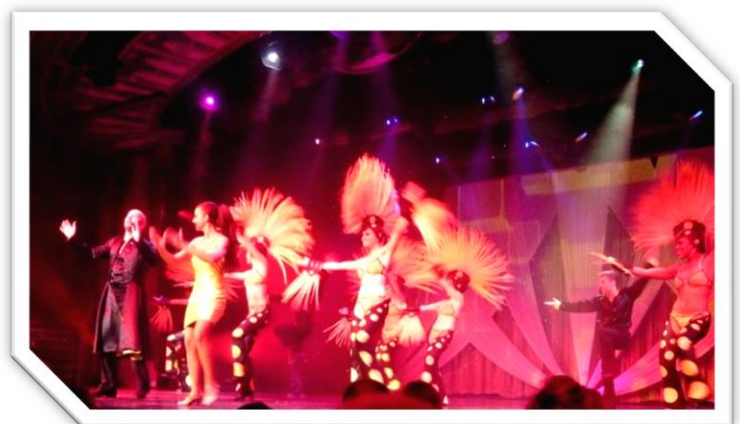
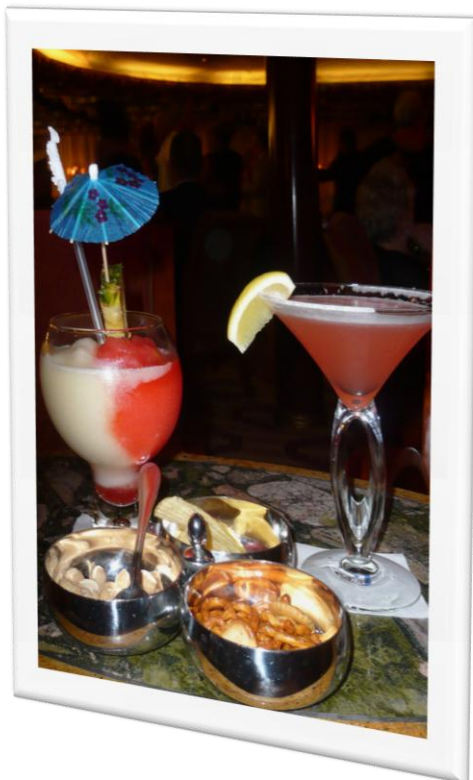
festklædte mennesker, og vi fik et glas champagne, og kaptajnen holdt en lille tale. En herre, der havde været på 58 cruises, fik et cruise i præmie. Gallamiddagen var hyggelig, og maden bliver vist nok bedre og bedre med tiden. Vi gik til ballroom dancing efter middagen, og fik et par drinks for første gang på dette cruise. Måske var det derfor vi syntes, at aftenens show var meget godt – det hed ”Jukebox Jive”. Kaptajnen har lige i højttaleren meddelt, at man i morgen kl. 7 vil foretage en medicinsk evakuering med helikopter. Et foto fra kaptajnens cocktail party.

Eksempel på middagsret ved Kaptajnens Galla Middag – En Pink Lady og en Miami Vice – og et foto fra showet ”Jukebox Jive”

Onsdag er sidste dag på havet inden Tenerife. Vi har ikke set et eneste andet skib på turen mellem Caribien og Tenerife. Vi så helikopteren i mørket om morgenen, men afhentningen gik ret hurtigt, og det var umuligt at fotografere. Det var en ophejsning fra agterdækket. Der kom også et eller to militære fly i lav højde forbi skibet. Skibet havde øget farten til 21,2 knob aftenen før, for at nå frem til et passende rendez-vous sted med helikoptertjenesten. Det er lidt køligere i vejret nu. Vi spiste morgenmad i cafeteriet på 9. dæk. Noget af formiddagen deltog vi i en fornøjelig quiz med Gary, der er vært for de engelsktalende. Og så fik vi frokost i pizzeria'et på 9. etage. Jeg skrev et e-mail, som jeg håber at kunne sende fra Tenerife, hvis vi finder et sted med WiFi. Vi brugte eftermiddagen på quiz og demonstration af ravsmykker. Der var italiensk middag i dag – jeg valgte bl.a. pasta og tiramisu, og til desserten kom der liv i salen; dans med tjenerne mellem bordene, conga lines til "Funiculi, funicula", svingen med servietterne, sang af tjenerne, "O solo mio", "That's amore", osv. Stemningen intensiveredes. Aftenens show var godt med sang, dans, akrobatik, klovnerier med den italienske tusindkunstner og laserlysshow til heftig musik. Atter en dejlig dag! Og om aftenen blev der lovet karnevalsfest.

Tenerife er den største af de 7 kanariske øer – 2.034.38 km² og med 908,555 indbyggere. Santa Cruz de Tenerife er hovedstaden, og her har man et af verdens største karnevaller. Man har også et universitet. Navnet kanariske øer kommer i følge Plinius den Yngre fra en berberkonge, der opdagede mange meget vilde hunde (Canis) på øerne. Spaniens højeste punkt er vulkanen Teide på 3718 meter. "Tene" betyder bjerg, og "ife" betyder hvid.

25. juli 1797 angreb

englændere under kommando af Admiral Horatio Nelson Santa Cruz de Tenerife, som nu er øens hovedstad. En meget hård kamp førte til mange døde og sårede. Nelson mistede sin højre arm pga. et kanonskud, der nu tilskrives kanonen "Tiger". 5. september 1797 gjorde englænderne et nyt invasionsforsøg, der blev forhindret af befolkningen, som kastede sten på fjenden fra Acantilados de Los Gigantes. Der har også været andre forsøg på invasion oftest af englændere.

Der er en del museer på Tenerife bl.a. et museum om kosmos, som jeg ville vælge, hvis vi havde haft mere tid. Det ligger i den "historiske" by La Laguna 9 km fra Santa Cruz. Man har en stor eksport af oste fra Tenerife, og der er masser af fisk på spisekortet. Og der produceres også vin.

Vi gik i land efter morgenmaden, og der var shuttlebus til den flotte strandpromenade Avenida Francisco La Roche (se foto), hvor der var en variation af store flotte træer. Øen lignede landskabsmæssigt en bakket stenørken. Vi var nu nødt til at skifte badebukserne ud mod lange bukser – der var nok omkring 20°. Ved havnefronten er opført en moderne hvid

koncertsalsbygning. Vi gik til Museo Militar Regional de Canarias Cuartel Almeyda, der var indrettet i et militært fort. I udstillingen havde de blandt andet et par engelske flag, som blev erobret fra invasionsstyrken i 1797. Men El Tigre var flyttet til Plaza de Espagna. Vi fortsatte derfor i den retning, og holdt et par timers ”kontorpause” på en fortovsrestaurant med WiFi. Vi havde Karins computer med. Der var nogle mail, Europæiske i Sverige havde endeligt erkendt at betale min tandskade i Cambodja, og jeg fik bestilt ESTA. WiFi på Costa Meditarrenea koster startgebyr på 3 euro, og derefter pr. tid f. eks. 10 euro for 1 time, og det er ikke en hurtig forbindelse. Telefonsamtaler på skibets telefon koster 8 euro per minut. Karin ringede fra land til Michael og Ingemar. Jeg har fået en besværende hoste, og er i dag begyndt at tage Azithromycin. På Plaza de Espagna var der under et stort rundt vandbassin – en geyser springer hver halve time - fundet rester af Castillo de San Cristóbal, og her var nu indrettet et lille museum, hvor den berømte kanon var udstillet (se foto). Hele

situationen omkring kampen i 1797 opfattes af de lokale indbyggere som en stor sejr. Karin mener at kunne erindre, at Rikke og Thomas + familier var med Susanne på Tenerife for en del år siden. Vi vendte tilbage til skibet til frokost kl. 13.30 – her spiste vi i hovedrestauranten. Vi var en stund om eftermiddagen ved poolen på agterdækket, og vi prøvede også boblepoolen, som også er med saltvand. Jeg sad der sammen med en meget talende franskmænd fra Paris. Costa Meditarrenea fik olie på i Santa Cruz, og affald blev kørt bort, men vi så ingen leverancer af forsyninger til skibet. Der er obligatorisk redningsøvelse inden afsejlingen kl. 17. Man kan jo forestille sig, hvilken panik en rigtig katastrofesituation ville medføre. Da vi i dag skulle med shuttlebussen i havnen, masede folk nærmest hen over en mand i rullestol for at komme først op i bussen. Vi delte en flaske hvidvin til middagen – snegle og turbotfisk?? Min stemme er ved at forsvinde, men hosten er lidt bedre, så alt i alt går det fremad. Og aftenens show er helliget flamenco med 45 minutters positurdans, trampen, kastagnetter, håndklap og svingen med tørklæder. Der er tilsyneladende kommet nye og flere mennesker ombord.

Madeira er portugisisk, og blev ”opdaget” af portugisiske søfolk i 1419 og beboet i 1420. Dengang var der ingen oprindelige beboere på øerne. Madeira er kendt for verdens største nytårsfyrværkeri. Øen er temmelig velhavende med et GPD per capita svarende til 103 % af det europæiske gennemsnit. Muligvis kendte man i romertiden til øerne. Madeiras navn betyder ”øerne med træer”. Algeriske pirater bortførte 1200 mennesker fra Madeira i 1617. Englænderne besatte øen i årene 1807 til 1814.

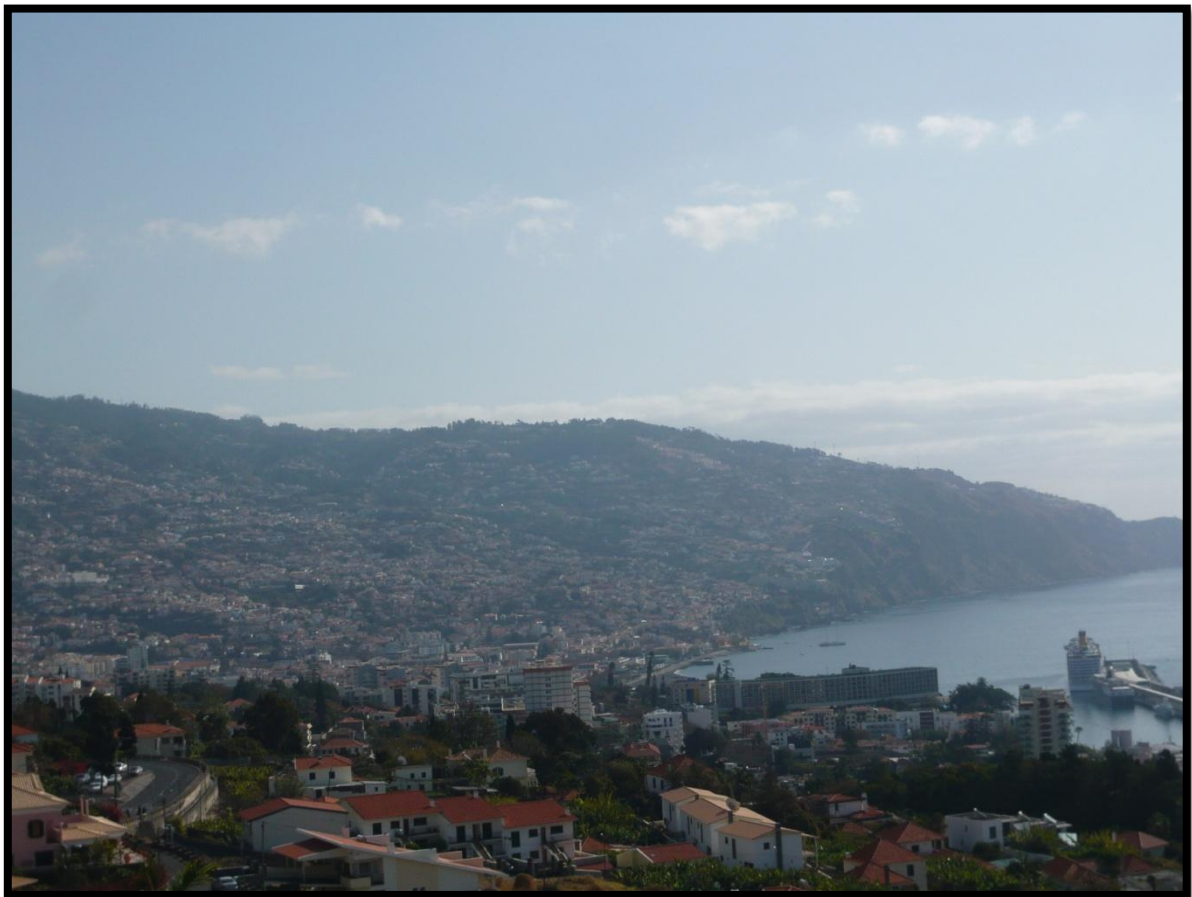
Madeira er 740 km² stor, og der er flere småøer omkring. Det er toppen af en 6 km høj udslukket vulkan. Karakteristisk er levadaér – akvædukter i de bjergrige områder. Disse er bygget gennem flere århundreder. Der er over 2100 km levadaer. Levada do Caldeirão Verde og Levada do Caldeirão do Inferno er svære og kræver hjelm og ingen problemer med svimmelhed. Lettere er

Levada do Caniçal, som også kaldes mimosa levada. Der bor omkring 250.000 mennesker på Madeira. I forne tider blev mange indbyggere på Madeira velhavende på eksport af sukker, og de hjemførte mange malerier af hollandske mestre til øen.

Vi lagde til i Funchal havn kl. 8. Det havde været blæsevejr i nat, og i "Today" var havet beskrevet som "rough", men om morgenen kunne vi fra balkonen se den flotteste solopgang over et roligt hav. Besætningen skal have redningsøvelse i dag med nedhejsning af redningsbåde. Efter morgenmaden gik vi til Funchal's centrum. Vi lå ved en fin mole, der minder om Langelinie, men de har her en flot cruiseterminalbygning. Byen ligger smukt op ad bjergsiderne. Der var masser af gule taxier, der tilbød rundture etc. Vi gik 20 minutter langs havnepromenaden, og tog der en Hop-On-Hop-Off bus, hvor vi sad på overetagen i fri luft, og fik et par timers sightseeing. Der er mange flotte huse – mest nye, men også nogle ældre bl.a. et militærfort. Efter busturen gik vi op og så "Farmers Market" – en torvehal fra 1940. Her var masser af blomster, frugt, grønt, fisk og kød, og i en butik blev vi budt på smagsprøver af Madeira. Nogle damer var klædt i folkedragter med sjove hatte. Der er masser af blomster i Funchal bl.a. flotte protea og nogle store bourgainville over de store vandkanaler, der gennembryder gadebilledet på vej ned fra bjergene. Vi så linbanen, der går op til en højde, hvorfra man kan prøve slædeture ned ad gaderne. På Apolo Café, der ligger centralt, fik vi 2 øl, og 3 gode jazz-guitarister underholdt som gademusikanter. På gaderne sad også flere ældre kvinder, og forsøgte at tjene en skilling på at tigge eller sælge blomster. På vej tilbage til skibet fik vi 2 is på Sunny Bar, hvor vi kunne komme på Internettet – de havde WiFi uden brug af kode. Vi spiste salat og frugt til frokost på 9. sal i cafeteriet, og tog kaffen med i kahytten, hvor der var sol på balkonen. Vi fik en eftermiddagslur. Jeg læste "The Death of Lord Nelson" af skibslægen William Beatty. Bogen købte jeg for over 20 år siden, da jeg var på besøg på HMS Victory, der nu ligger som museum i Portsmouth. Jeg tror, at vi i morgen kommer ret tæt på Trafalgar ud for Cadiz, hvor det berømte søslag fandt sted 21. oktober 1805. I aften bydes der i teatret på akrobatisk show, og senere er der underholdning med dans, twist, boogie og rock'n roll. Karin talte 2 gange i telefon med Michael i dag. Det blæser kraftigt ved afsejlingen fra Funchal, men skibet gynger kun ganske lidt.

Costa Meditarrenea i Funchal's favn – bag ved ligger et halvstort cruiseskib fra Nassau

Fiskene og de 4 foregående fotografier er fotograferet i Funchal – til aftensmaden bestilte vi frisk frugtsalat til appetizer, kylling med blåbærsaube til hovedret og is til dessert. Og der er fuldt i Osiris Teatret hver aften – i dag så vi 2 spanske mænd og en spansk dame, der havde mødt hinanden på en skole for unge mennesker, der er interesserede i at gå i spagat.

Lørdag er vi på havet mellem Madeira og Gibraltar. Havet var roligt, vi havde sol på balkonen, og vi startede dagen i hovedrestauranten – tjenerne kommer med kaffe og juice, vi bestiller æg og bacon, og vi henter frugt, brød og ost på den store buffet. Vi havde pladser ved vinduet, der ikke ligger langt over vandlinjen. I dag bydes på quiz med Gary, og han indbyder også til en Konference om Costa i eftermiddag. Til quiz'en om at genkende verdens byer, dannede vi holdet "Gary is God" med Henrik og Karen Schou fra Helsingør, og vi kom på 2. pladsen med 17 rigtige ud af 20 spørgsmål. Præmien var en Costa souvenir. Frokost foregik på dæk 9, og bestod af Salat Nicosoise og frugtsalat. Jeg læste videre i bogen om Nelson og er nået til, at han mistede højre øje ved erobringen af Calvi på Korsika, og hans første store sejr ved Kap St. Vincent ud for Portugals sydlige hjørne i 1797.

Gary's Ship Conference var interessant: Costa rederiet stammer tilbage til 1854, hvor de 2 brødre Ciobate oprettede et selskab til handel med olivenolie og tekstiler. I 1880 blev broder Costa Ciobate enejer. I 1990'erne arbejdede Carla Saunders som cruise director på Carla Costa – hun skrev senere de romaner, der blev ophav til TV-serien "Love Boat". I 1997 blev Costa indlemmet i Carnival-koncernen, der nu står for over 50 % af cruisemarkedet med 100 skibe og 85.000 ansatte. Royal

Caribbean Incorporated har 45 % af cruise markedet. Costa har nu 14 skibe med en kapacitet på 36.000 gæster. De lægger til i 282 havne, 80 % af de ansatte er under 40 år, der tales 35 sprog, og over 50 % af deres ruter ligger i Middelhavet, men det ændres kontinuerligt.

Costa Meditarrenea er bygget i Helsingfors, det er 62 meter højt, har 2 agterpropeller og 4 x 3 bovpropeller (thrusters). Der er 2 stabilisatorer, 6 dieselgeneratorer, 18 redningsbåde og 52 liferafts. De ansatte bor i 2-mands kahytter, de arbejder 12 timer daglig alle ugens

dage i deres 6-8-10 måneders kontrakter. Efter Gary's præsentation skulle skibspræsten holde messe i Isolabella Lounge, og vi gik til køkkenet på 1. etage. Der er også køkkener på 9. og 10. etage og et køkken for besætningen på A-dæk. Køkkenet leverer bl.a. 12.000 tallerkener pr. dag, og der er 200 ansatte i køkkenet – heraf 160 kokke. Et specielt køkkenrengøringshold på 60 personer rykker ind efter hvert hovedmåltid og gør ”dybderent” i køkkenregionerne. I aften skal vi til ”Captain's Farewell Cocktail and Shows”. Dress Code: Formal/Gala. Vi deltog i cocktail-seancen, hvor der var dans på scenen, og vi fik champagne og canapé'er. Officererne var på scenen, men kaptajnen sagde ikke et ord. Gallamiddagen var hyggelig, og Karin og jeg delte en flaske hvidvin. Vi fik rejcecocktail, rejesuppe, tenderloin beef med foie gras sauce, ost og dessert. Til desserten kom tjenerne ind med fyrværkeri til festlig italiensk musik, og de forskellige personalekategorier blev præsenteret. Vores tjener er fra Phillipinerne, og vintjeneren var en ung pige fra Ukraine. Snakken gik fint omkring bordet, og vi kom ind på livets gebrækkeligheder – knæ- og hofteoperationer, psoriasis og hjerteproblemer, dødsfald, skilsmisser og alle andre problemer, som vi må igennem i livets løb. Men det er alligevel vigtigt, at få det bedste ud af livet. Karin og jeg fik en irsk whisky, inden vi gik i seng. På denne rejse har vi besøgt 7 nationer. Om natten er det stjerneklart, men vi kan ikke genkende de sædvanlige stjernebilleder. Vi har sovet med balkondøren åben de fleste nætter. Vi har også i dag købt billetter til transferbussen fra Malaga havn til centrum.

Strædet ved Gibraltar: Navnet stammer fra det arabiske Jebel Tariq (som betyder "Tariq's bjerg") opkaldt efter Tariq ibn Ziyad. Det er 7,7 sømil bredt = 14,3 km, og dybden varierer mellem 300 og 900 meter. Strædet har i forhistorisk tid været aflukket og givet anledning til saltudfældninger i Middelhavet, og der er specielle havstrømme ind og ud gennem Gibraltarstrædet. Vi passerede Gibraltar kl. 03.45 natten til søndag. Jeg var oppe ved 2- og 5-tiden, og da kunne jeg tydeligt se lysene fra den afrikanske kyst – og et meget rødt månesegl i aftagende lige over horisonten Her følger på engelsk lidt mere om Gibraltar:

Fra Wikipedia: Around 5.9 million years ago, the connection between the Mediterranean Sea and the Atlantic Ocean along the Betic and Rifan Corridor was progressively restricted until its total closure, effectively causing the salinity of the Mediterranean to periodically fall within the gypsum and salt deposition range, during what is known as the Messinian Salinity Crisis. In this water chemistry environment, dissolved mineral concentrations, temperature and stilled water currents combined properly and occurred regularly to precipitate many mineral salts in sea floor bedded layers. The resultant accumulation of various huge salt and mineral deposits about the Mediterranean basin are

directly linked to this era. It is believed that this process took a short time, by geological standards, lasting between 500,000 and 600,000 years.

It is estimated that, were the straits closed even at today's higher sea level, most water in the Mediterranean basin would evaporate within only a thousand years, as it is believed to have done then and such an event would lay down similar mineral deposits as those such as the salt mines now found under the sea floor off Sicily.

After a lengthy period of restricted intermittent or no water exchange between the Atlantic Ocean and Mediterranean basin, approximately 5.33 million years ago, the Atlantic-Mediterranean connection was completely reestablished through the Strait of Gibraltar by the Zanclean flood, and has remained open ever since. The strait is expected to close again as the African Plate moves northward relative to the Eurasian Plate but on geological rather than human timescales.

Evidence of the first human habitation of the area by Neanderthals dates back to 125,000 years ago. In fact, it is believed that the Rock of Gibraltar may have been one of the last outposts of Neanderthal habitation in the world, with evidence of their presence there dating to as recently as only 24,000 years ago. Archaeological evidence of Homo sapiens habitation of the area dates back to ca. 40,000 years ago.

Beginning in 1492, the straits began to play a certain cultural role in acting as a barrier against cross-strait conquest and the flow of culture and language that would naturally follow such a conquest. In that year, the last Muslim government north of the straits was overthrown by a Spanish force. Since that time, the straits have come to foster the development of two very distinct and varied cultures on either side of the straits.

On the northern side, the Christian/European culture has remained dominant (as it used to be in the southern side too), along with the Latin based Spanish language, while on the southern side, the markedly different Muslim-Arabic/Mediterranean culture came to dominate later, along with the Arabic language. For the last 500 years, religious and cultural intolerance, more than the small travel barrier that the straits present, has come to act as a powerful enforcing agent of the cultural separation that exists between these two groups.

The small British enclave of the city of Gibraltar presents a third cultural group found in the straits. This enclave was first established in 1704 and has since been used by Britain to act as a surety for control of the sea lanes into and out of the Mediterranean.

The Strait of Gibraltar serves to directly link the Atlantic Ocean to the Mediterranean Sea. As such, this direct linkage creates certain unique flow and wave patterns. These unique patterns are created due to the interaction of various regional and global evaporative forces, tidal forces, and wind forces.

Through the strait, water generally flows more or less continually in both an eastward and a westward direction. A smaller amount of deeper saltier and therefore denser waters continually work their way westwards (the Mediterranean outflow), while a larger amount of surface waters with lower salinity and density continually work their way eastwards (the Mediterranean inflow). These general flow tendencies may be occasionally interrupted for brief periods to accommodate temporary tidal flow requirements, depending on various lunar and solar alignments. Still, on the whole and over time, the balance of the water flow is eastwards, due to an evaporation rate within the Mediterranean basin higher than the combined inflow of all the rivers that empty into it. The shallow Camarinal Sill of the Strait of Gibraltar, which forms the shallowest point within the strait, acts to limit mixing between the cold, less saline Atlantic water and the warm Mediterranean waters. The Camarinal Sill is located at the far western end of the strait.

The Mediterranean waters are so much saltier than the Atlantic waters that they sink below the constantly incoming water and form a highly saline (thermohaline, both warm and salty) layer of bottom water. This layer of bottom-water constantly works its way out into the Atlantic as the Mediterranean outflow. On the Atlantic side of the strait, a density boundary separates the Mediterranean outflow waters from the rest at about 100 m (330 ft) depth. These waters flow out and down the continental slope, losing salinity, until they begin to mix and equilibrate more rapidly, much further out at a depth of about 1,000 m (3,300 ft). The Mediterranean outflow water layer can be traced for thousands of kilometres west of the strait, before completely losing its identity.

During the Second World War, German U-boats used the currents to pass into the Mediterranean Sea without detection, by maintaining silence with engines off. From Sept 1941 to May 1944 Germany managed to send 62 U-boats into the Mediterranean. All these boats had to navigate the British-controlled Strait of Gibraltar where 9 U-boats were sunk while attempting passage and 10 more had to break off their run due to damages. No U-boats ever made it back into the Atlantic and all were either sunk in battle or scuttled by their own crews.

Internal waves (waves at the density boundary layer) are often produced by the strait. Like traffic merging on a highway, the water flow is constricted in both directions because it must pass over the Camarinal Sill. When large tidal flows enter the Strait and the high tide relaxes, internal waves are generated at the Camarinal Sill and proceed eastwards. Even though the waves may occur down to great depths, occasionally the waves are almost imperceptible at the surface, at other times they can be seen clearly in satellite imagery. These internal waves continue to flow eastward and to refract around coastal features. They can sometimes be traced for as much as 100 km (62 mi), and sometimes create interference patterns with refracted waves.

Málaga er Andalusiens næststørste by med 570.000 indbyggere. Byens historie går 2800 år tilbage, da den blev grundlagt af fønikerne omkring 770 f. Kr. Romerne herskede over byen, og området var muslimsk fra det 8. århundrede til 1487. Malaga blev kraftigt bombet under den spanske borgerkrig. Picasso og Antonio Banderas er fra Malaga, som skal være europæisk kulturhovedstad i 2016. Rester af den fønikiske bymur kan ses i Picasso Museets kælder. Et romersk teater fra det første århundrede f. Kr. blev opdaget i 1951. Moorerne har bl.a. efterladt Alcazaba og Castello Gibralfaro. Byen har mange kirker og museer. I august fejrer man Holy Week med processioner – nogle opsatser vejer op til 5 tons og må bæres af 250 mand. Flamenco er traditionel andalusisk dans.

I biografien om Lord Nelson er jeg nået til hans store sejr ved Aboukir ved Nilen i august 1798. Han slagtede 11 franske linjeskibe og 2 fregatter, og kun 2 linjeskibe og 2 fregatter slap væk. Den tids søkrigsslag foregik ved, at man fyrede bredsider af mod hinanden på få meters afstand. Den franske øverstkommanderendes skib L'Orient blev skudt i brand og sænket, og af stormasten blev der lavet en kiste, som Nelson opbevarede i sin kahyt, og senere blev begravet i. Ved Aboukir fik Nelson et kødsår i hovedet, der blottede nogle centimeter af kraniet – såret blev syet af skibslægen. Umiddelbart efter kom han til Napoli, og indledte et forhold til Lady Emma Hamilton, som

med bistand af Ambassadør Hamilton blev en meget omtalt menage á trois – omtalt i alle europæiske avisers sladderspalter. Og Nelson kunne lide at sole sig i popularitet og prale iført masser af medaljer. Emma var betydelig overvægtig med svaghed for druk og gambling – hun døde fattig og forgældet.

I Malaga var der gratis shuttlebus til cruiseterminalen, og derfra bybus til centrum for 3,50 euro t/r – vi havde betalt 6 euro t/r for Costa bus. Der var en flot

havnepromenade. Der står folk fra turistbureauet og uddeler kort over centrale Malaga. Vi fulgte kortets rute, og gik via Plaza de la Marina op ad Marqués de Larios til Plaza de la Constitución, hvor vi fik en kop kaffe på den maleriske Café Centrale. Jeg fotograferede Karin i caféen, og vi tog også billeder af et mandarintræ, og et bladløst træ i Picasso Museets gård. Der var ganske hyggelige smalle gader i centrale Malaga. Vi gik til Plaza de la Merced, og så Picassos fødehjem. Han blev født i 1881 og døde i 1973. Så så vi det romerske amfiteater ved Alcazaba og Catedral de la Encarnación, der er bygget over stedet, hvor den største moske stod i maurernes tid. Endelig var vi Picasso Museet i Palacio de Buenavista. Vi fik desværre ikke pensionstrabat på 50 %, da vi ikke havde vore pas med. Det var et moderne museum, som belyste forskellige faser i Picassos lange liv. Vi fik vand og juice i museets café. På vej tilbage til skibet kom vi ind i Malaga Maraton, og vi købte brændte mandler på havnepromenaden. Jeg ringede til Rikke og Thomas, og Karin talte med Michael. Ingen havde noget særlig nyt at rapportere. Min hoste har været meget besværende, jeg har hostet op til 1 time om natten og så kraftigt, at jeg var bange for at få brok eller punkteret lunge. Men jeg tror, det går lidt bedre nu.

Vi sejlede fra Malaga i strålende sol søndag kl. 13.30, og kan nu se frem til 1½ dag på havet. I eftermiddag bliver der demonstration af, hvordan man laver figurer i isblokke og grøntsager. I bogen om Lord Nelson nåede jeg til 1801, hvor han vandt en stor sejr ved København. Det var her, at han satte kikkerten for det blinde øje, og sagde, at han ikke kunne se Admiral Parkers signalflag nr. 39, der betød tilbagetrækning. Og i 1803 bliver han igen

sendt af sted som admiral for en større flådestyrke, og i mere end 2 år opholder han sig på HMS Victory, mens han blokerer franske havne og forsøger at finde de franske flådestyrker. Det lykkedes som bekendt ud for Cadiz med Slaget ved Trafalgar 21. oktober 1805. Her vandt han så overbevisende en sejr, at der ikke var baggrund for flere søslag i de næstfølgende 100 år. Og her døde han, og blev opbevaret i en beholder med brandy, indtil han 5-6 uger senere nåede frem til England, hvor en statsbegravelse ventede. Han blev kun 47 år. ”England expects every man to do his duty”. På denne rejse har vi næsten fulgt i kølvandet på Nelson – Caribien, Antigua ved Nevis, over Atlanten, Santa Cruz de Tenerife, ikke langt fra Kap St. Vincent og Kap Trafalgar, Gibraltar, Cadiz, Toulon, Leghorn, og Korsika til styrbord. Og København med Slaget på Reden. Vi mangler bare et smut til London, Portsmouth, Napoli, Sicilien og Aboukir.

Søndag aften havde vi igen en hyggelig dag i restauranten, tjenerne optrådte med et par sange, og de er begyndt at fortælle os, at det er vigtigt, at vi skriver ”excellent” i vurderingsskemaet ved rejsens slut. En overtjener går ved hvert måltid rundt og spørger til vort velbefindende. Vi har udvekslet e-mail adresser ved bordet. Aftenunderholdningen i teatret blev leveret af en italiener, der kunne jonglere, stå på hænder og lave skyggefigurer med hænderne. Den kvindelige cruise director omtaler hver aften alle artisterne som ”artiste extraordinaire”, inden vi råber ”Ciao!”

Mandag er vor sidste dag på havet, og nu står der i ”Today”, at vi kan regne med maximumtemperatur på 15°. Kl. 7 passerer vi Ibiza på højre hånd, og kl. 11.30 er der mulighed for at se Mallorca til højre. I dag skal der være informationsmøde om afrejsen i morgen, og i aften er der passagerernes talentshow i teatret. Der vil også være klassisk koncert med piano og violin.

Alt som alt har det været et meget fint cruise, som levede fuldt op til forventningerne. Eneste minus er, at jeg ikke fik lejlighed til at motionere lidt i det flotte fitnesscenter foran i båden – det kunne ikke lade sig gøre pga. hosten. I går i teatret sad vi ved siden af den rumænske fitnessinstruktørs søster, der var med på rejsen som passager – hun ville gerne prøve et cruise, og se broderen, der havde været væk i 8 måneder. Hun skulle med bus i 15 timer fra Genova til Rumænien.

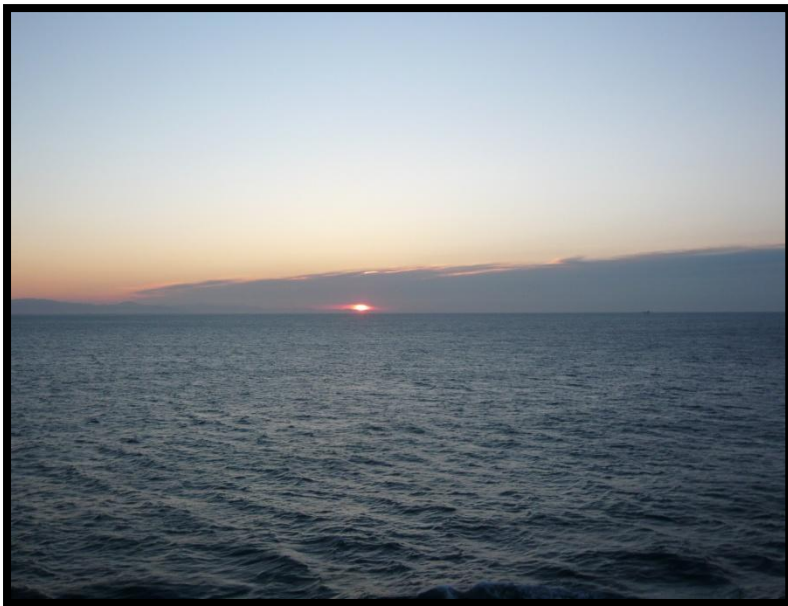

Gary holdt et fint informationsmøde, jeg fik sagt til Lis Jørgensen, at hun måtte hilse Jeanet meget fra mig, og jeg fik læst bogen om Lord Nelson færdigt. På en af BBC's hjemmesider på Internettet kan man finde en flot grafisk fremstilling af Slaget ved Trafalgar, og også navn på alle de engelske søfolk, som deltog. Der er også statistik og forklaringer om denne historiske episode. I vor kahyt lå et fint kort over den rute, som vi har sejlet. Den kaldes "The Voyage of Columbus", og vi har i alt afviklet 4980 nautical miles. Der er også lidt supplerende oplysninger om skibet: vi har haft lejlighed til at se 26 internationale artister og 360 udstillede kunstværker. Propellernes diameter er 5,6 meter, der bruges 125 tons diesel og 750 tons drikkevand daglig – det svarer til 300 liter per person per dag. Der er 15 elevatorer for passagererne og 4000 elektriske lamper ombord og 2000 km elektriske ledninger. Besætningen var på 846 personer. Vi udfyldte vore spørgeskemaer med excellent – personalet nærmest tigger om det, da det er uhyre vigtigt for dem mht.

deres aflønning og fremtid i cruisebranchen. Dagens frokost fik vi ved et vinduesbord i cafeteriet på 9. sal. Vi fik fiskesuppe, fruit-de-mere-salat og paella. Kaffen og frugtsalaten tog vi med ned i kahytten, og i elevatoren mødte vi den karismatiske italienske chefkok – vi gav ham komplimenter for maden, og han gav os komplimenter for den fine room service.

I dag blæste det lidt mere, og vi gættede på 1 meter høje bølger – skibet gyngede også lidt mere, end vi tidligere har oplevet. Jeg begyndte at læse Jo Nesbø's "Sorgenfri", og håber at blive færdig med den på denne rejse. Vi så nogle, som fik undervisning i "Passion Tango" i Casanova Bar, og på dækket var der fællesdans til latinamerikanske rytmer. Der er ikke stor interesse for aktiviteterne i kasinoet, hvor de har 138 jackpotmaskiner og roulette- og poker-borde. Og de mange fotografer må vist også kassere mange billeder. Kl. 16

strømmer folk til cafeteriet på 9. dæk, hvor der er tea-time og servering af kager. Vi gik til turens sidste quiz, hvor 3 unge piger stod for spørgsmål om internationale fodboldhold. Det foregik på italiensk, og var som vanlig præget af en god del forvirring. Vi var også til en ”Classical Concert” med piano og violin, inden vi gik til turens sidste middag i restauranten. Der var en fin stemning ved middagsbordet, og vi besluttede os for at dele en Ripasso Valpolicella. Tjenerne kom in med levende lys, mens der blev spillet ”Time to say Goodby”. Jeg fik

fortalt min vits om Madame Mitterand, der ikke kunne udtale Happiness. Vi så en flot solnedgang fra spisesalen, og noget land i det fjerne – overtjeneren mente, det var Frankrig, men jeg tror det var Spanien. Et typisk italiensk måltid består af 1. Antipasta, 2. Suppe, 3. Pasta, 4. Hovedret, 5. Ost, 6. Dessert – og så kan der tilføjes yderligere en eller to retter. Aftenens show med optræden med deltagelse af gæsterne var fornøjeligt med vekslen mellem sang- og dansenumre. Den ældre meget dansende mand fra Tyskland dansede til ”Just a Gigolo”, og en franskmænd sang ”It's now or never”. Og så skulle vi pakke kufferterne.

Tirsdag var det sidste gang, vi kunne nyde og fotografere en flot solopgang fra balkonen, og denne gang med den italienske kyst i baggrunden. Vi nød også morgenmaden for sidste gang. Indsejlingen i Savona havn var flot – se foto. Der var lidt ventetid, inden vi kunne forlade skibet – repræsentanter for personalet stod ved udgangen og vinkede. Det gik smidigt at få vore kufferter og

komme ud i en af de mange busser, som skulle til Milano. Vi kørte først langs kystvejen mod Genova, og så Varazze, hvor min mor og Steinar holdt ferie engang i 1960'erne. Derefter kørte vi ind i landet, hvor vi først kom igennem en masse tunneller. Derefter passerede vi floden Po på den flade Po-slette. Træerne var endnu ikke sprunget ud, og der var sne på Alperne. Det tog 2½ time at køre til Milano Airport, der så bedre ud ved dagslys, end da vi så den om aftenen på udrejsen. **Savona** er en gammel by med en tradition for jernværker og havn. Det påstås,

at Christoffer Columbus sad og skrev om sine sørejser i et hus i byen – en turistseværdighed. Byen har en lang historie som de andre italienske byer. I Livorno længere nede ad den italienske kyst havde den engelske flåde på Nelsons tid et tilholdssted, hvor de kunne få forsyninger – det hed Leghorn på den tid.

Genova ligger ikke langt fra Savona, og var i 2004 europæisk kulturby. Navnet kommer af ”genu” = knæ, og referere til beliggenheden midt i den liguriske kystbue (i øvrigt sv. til Geneve). Byens flag er hvidt med et rødt kors, og man tror, at England har fået sit flag herfra i 1190. Byens historie går tilbage til før-romersk tid, og Den Sorte Pest kom til Europa i 1347 via Genua. Christopher Columbus var fra Genua – man kan vist se hans fødehjem. Og Costa Cruises har hovedkvarter her.

Milano er Italiens næststørste by og hovedstad i Lombardiet. 15 % af indbyggerne er født i udlandet. Byen blev grundlagt af et keltisk folkeslag, men erobret af romerne i 222 f. Kr. Napoleon invaderede Italien i 1796 og gjorde Milano til hovedstad. Fra den tid stammer en del af byens neoklassiske paladser. Mozart havde premiere på 3 operer i 1770’erne i Teatro regio Ducal, og senere kom La Scala til med førsteopførelser af Bellini, Donizetti, Rossini, Verdi og Puccini. Teatro alla Scala blev indviet d. 3. august 1778. Verdi er begravet i Casa di Riposo per Musicisti, hans gave til byen. Milano er centrum for mode og design. Byen er også Italiens økonomiske kraftcenter. Der er mange historiske seværdigheder. Leonardo da Vinci boede i Milano i årene 1482 til 1499. Hans billede ”Den sidste Nadver” findes i Convent Santa Maria delle Grazie.

Cruise Ticket

Set sail on board the Costa Mediterranea to discover the most fascinating itinerary. Your cruise starts here.

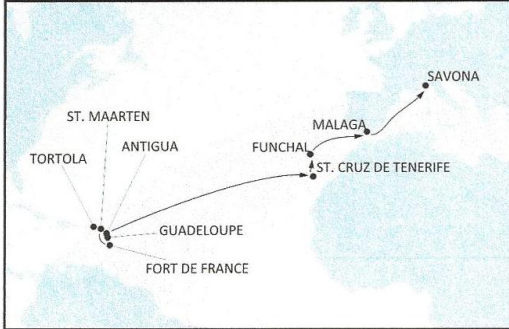

Printed on: 23/02/2012

Booking number: 10976938

1 Itinerary

Day	Itinerary	Arr.	Dep.
Mon 05/03	Guadeloupe (Leewards Islands)	-	11:59 PM
Tue 06/03	Martinique (Windward Islands)	12:00 PM	10:00 PM
Wed 07/03	St. Maarten (Leewards Islands)	12:00 PM	11:59 PM
Thu 08/03	Tortola (British Virgin Islands)	09:00 AM	06:00 PM
Fri 09/03	Antigua (Leewards Islands)	08:00 AM	02:00 PM
Sat 10/03	At Sea	-	-
Sun 11/03	At Sea	-	-
Mon 12/03	At Sea	-	-
Tue 13/03	At Sea	-	-
Wed 14/03	At Sea	-	-
Thu 15/03	St. Cruz de Tenerife (Canary Islands)	08:00 AM	05:00 PM
Fri 16/03	Funchal (Madeira)	08:00 AM	05:00 PM
Sat 17/03	At Sea	-	-
Sun 18/03	Malaga (Spain)	08:00 AM	01:00 PM
Mon 19/03	At Sea	-	-
Tue 20/03	Savona (Italy)	09:00 AM	-

Vi fik et godt måltid mad i lufthavnen – jeg fik spaghetti og gnocci og Karin fik en masse kød fra revelsben og oksesteg. Og kaffe og tiramisu. Der var flot udsigt over startbanerne med de sneklædte bjerge i baggrunden mod nord. Vi ringede til Thomas, Michael og Rikke. Vi kunne første checke ind et par timer inden SAS-flyet skulle afgå kl. 19.55. Derpå tilbragte vi tiden til afrejsen i Priority Pass Loungen med at checke Internet og e-mails, og Karin købte parmesanost til Michael, der ville hente os i Kastrup. Vi ankom til København kl. 22, Michael kom kl. 22.30, og vi var hjemme kl. 23.

Today

the daily programme

The Costa Mediterranea has full wireless internet coverage

At Sea

Eng

Saturday, 17th March 2012

Costa Mediterranea

Sunrise: 7:54am
Sunset: 7:42pm

Temperature: Min. 14°C / 57°F - Max. 19°C / 66°F

Sea: slightly rough ~

Captain Orazio D'Aita informs you

Navigational
The navigation will continue towards the straits of Gibraltar and on toward the port of Malaga.

10.15am - ISOLABELLA Lounge, deck 1, front of the ship

QUIZ AND GET TOGETHER

An opportunity to meet other English speaking Guests and enjoy a quiz with the chance to win a prize
With your English International Host **Gary**

SHUTTLE BUS for the Port of Malaga
We inform all of our guests that from today the shuttle bus tickets for the Port of Malaga will be sold at the Tour Excursion Office.

Attention
While in your cabin: to avoid starting a fire, please do not use irons or electric hairdryers and do not hang clothing or any other objects near lights.

Hospitality Desk
9.00am-10.00am - Main Hall, deck 2 Tersicore. Your English speaking host **Gary** is available for any questions, booking of excursions or advice you may need or just for a friendly chat!

3.15pm - ISOLABELLA Lounge, deck 1, front of the ship

SHIP CONFERENCE AND KITCHEN TOUR

History of Costa Cruises and behind the scenes on Costa Mediterranea, with your English International Host **Gary**

Osiris Theater, deck 2 Tersicore & deck 3 Bacco

Our Captain Orazio D'Aita has the pleasure to invite you to the

Captain's Farewell Cocktail and Shows

<p style="font-weight: bold; font-size: 0.8em;">Guest of First Sitting</p> <p style="font-size: 0.8em;">6.00pm - <i>Cocktail with the Captain</i></p> <p style="font-weight: bold; font-size: 0.8em;">6.30pm - DINNER</p> <p style="font-weight: bold; font-size: 0.8em;">9.30pm - Show</p>	<p style="font-weight: bold; font-size: 0.8em;">Guest of Second Sitting</p> <p style="font-size: 0.8em;">7.45pm - <i>Cocktail with the Captain</i></p> <p style="font-weight: bold; font-size: 0.8em;">8.15pm - Show</p> <p style="font-weight: bold; font-size: 0.8em;">9.00pm - DINNER</p>
--	---

Dress Code: Formal / Gala

Captain's Gala Dinner

Salmon affumicato con cipolla e capperi
Smoked salmon with onion, capers and honey dressing #

Mousse di foie gras con salsa al vino Porto
Duck liver mousse with pineapple and Porto wine sauce #

Tortino d'asparagi (V) #
Asparagus flan with cheese sauce

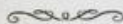

Crema di piselli (V) #
Peas cream with bread croutons

Linguine ai frutti di mare
Linguine pasta tossed with seafood sauce #

Cappellacci di ricotta e spinaci con salsa cremosa al basilico (V) #
Cappellacci stuffed with ricotta cheese and spinach with a creamy basil sauce

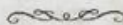

Spiedo di gamberoni
Prawns skewer with vegetables, tomatoes and capers sauce #

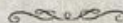
Costata di manzo al sugo naturale
Prime rib in natural sauce with jacket potato and grilled tomato #

Faraona alla Smitana
Guinea fowl in smitane sauce served with crushed potatoes #

Fritto misto di verdure (V)
Fried vegetables mix with spicy sauce

Insalata mista
Green salad with sliced tomato, olives and bell peppers

Formaggi
A selection of Italian and International cheeses
Edam, Maasdam, Spicy Provolone
served with walnut bread and apple sauce

(V) Lacto Vegetarian Diet

All dishes marked with an asterisk contain products that are originally frozen and then defrosted observing the strictest procedures that do not change the properties of its taste in any way. In case of any alimentary intolerance, we kindly ask you to contact our personnel

* Consuming raw or undercooked meats, poultry, seafood, shellfish or eggs may increase your risk for food borne illness, especially if you have certain medical conditions.

Regnskab for rejsen: Samlet opgørelse – gælder alle udgifter fra afrejsen hjemmefra til hjemkomsten:

Cruisebilletter:	= 18.416,00 kr.
Udgifter på skibet:	= 390,80 euro = 2.954,53 kr.
Udgifter på land i \$:	= 42,90 \$ = 250,29 kr.
Udgifter på land i euro:	= 165,60 euro = 1.247,89 kr.
Udgifter på land i D.Kr.:	= 34,50 D.Kr. = 34,50 kr.
Samlede udgifter:	= 22.903,21 kr.

Dvs. 715 kr. pro persona per dag, hvilket vi opfatter som billigt – normalt koster oversøiske ferierejser det dobbelte.

(Vi kunne have sparet 150 euro, hvis vi havde droppet de 3 drinks og de 4 flasker vin, vi fik til middagene)

Tak for en meget vellykket rejseoplevelse!